Dosarul nr. 1ra-1466/2014

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIŢIE
DECIZIE

09 decembrie 2014 mun. Chişinău

Colegiul penal lărgit în componenţa:
preşedinte – Nicolae Gordilă,
judecători – Iurie Diaconu, Ion Guzun, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

a judecat, fără citarea părţilor, recursul ordinar declarat de către avocatul, Bosîi Ion, în numele inculpatului, împotriva sentinţei Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 24 februarie 2014 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 20 mai 2014, în cauza penală în privinţa lui

Suhorebrov Serghei Anatoli, *născut la 27 martie 1969, originar şi domiciliat mun. Chişinău, str. Miron Costin 13/3 ap. 36.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
1. *în prima instanţă din 24.12.2009 pînă la 24.02.2014*
2. *în instanţa de apel din 17.04.2014 pînă la 20.05.2014*
3. *în instanţa de recurs din 08.08.2014 pînă la 09.12.2014*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 24 februarie 2014, procesul penal bazat pe învinuirea lui Suhorebrov S.A. în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului prescripţiei tragerii la răspundere penală.

Prin aceiaşi sentinţă Suhorebrov S.A. a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acţiunea civilă înaintată de către SRL „Vuzual Grup" a fost admisă, cu încasarea în beneficiul acesteia de la Suhorebrov S.A. a prejudiciului material în mărime de 1.260.539,25 lei.

2. Potrivit sentinţei, Suhorebrov S.A. în perioada anului 2006-2008, acționând în scop de profit şi însuşire ilegală a bunurilor SRL „Vusual Grup" în proporţii deosebit de mari încredinţate în administrarea lui, abuzând de situaţia sa de serviciu, prin crearea obligaţiei financiare fictive a persoanei juridice faţă de el, exprimate în falsificarea contractelor nr. 3, 4, 5, 6, 7, 11, 12, 15, care sunt documente oficiale, în baza cărora Suhorebrov S.A. se obligă să împrumute SRL „Vusual Grup" mijloace băneşti în sume respective de 71.200 lei, 70.000 lei, 207.000 lei, 105.000 lei, 384.000 lei, 300.000 lei, 240.000 lei, 22.800 lei, pe un termen de un an de zile, fiecare cu achitări respective până la 02.05.2007, 01.10.2007, 01.10.2007, 06.03.2008, 06.03.2008, 31.07.2008, 31.07.2008, 18.03.2008, prin aplicarea pe ele, conform raportului de expertiză nr. 1541-1542 din

25.06.2009, a impresiunii de ştampilă rotundă a SRL „Vusual Grup" falsă, pe care a deţinut-o şi a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, a însuşit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vusual Grup", încredinţate în administrarea lui în mărime de 71.200 lei, 70.000 lei, 207.000 lei, 105.000 lei, 384.000 lei, 300.000 lei, 240.000 lei, 22.800 lei, cauzând părţii vătămate pe fiecare episod pagubă materială valoarea căreia depăşeşte 2500 unităţi convenţionale, 2500 u.c., 5000 u.c., 5000 u.c., 5000 u.c., 5000 u.c., 5000 u.c., 5000 u.c.

2.1. Tot el, în perioada anului 2006-2008, acţionînd în scop de profit şi însuşire ilegală a bunurilor SRL „Vusual Grup" în proporţii deosebit de mari încredinţate în administrarea lui, abuzînd de situaţia sa de serviciu, a deţinut şi a folosit dispoziţiile de plată de casă nr. 11 din 24.05.2006, nr. 38 din 17.08.2007, nr. 206 din 18.05.2007, nr. 262 din 17.06.2007, nr. 376 din 10.08.2007, a SRL „Vusual Grup", pe numele lui Momat Oleg Leonid, Gaydarzhy Olga Serghei, Vrabie Ruslan Ion, Ţapeş Svetlana Ion, Romanenco Liudmila Mihai, precum, că aceştea au primit de la SRL „Vusual Grup" respectiv suma de 30.000 lei, 2520 lei, 13.548,35 lei, 1984 lei, 14.500 lei, în care conform rapoartelor de expertiză nr. 1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către Momat O.L., Gaydarzhy O.S., Vrabie R.I., Ţapeş S.I., Romanenco L.M., ci de o altă persoană, a însuşit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vusual Grup", încredinţate în administrarea lui în mărime de 30.000 lei, 2520 lei, 13.548,35 lei, 1984 lei, 14.500 lei, cauzînd părţii vătămate pe fiecare episod pagube materiale în proporţii considerabile.

2.2. Tot el, în perioada anului 2006-2008, acţionînd în scop de profit şi însuşire ilegală a bunurilor SRL „Vusual Grup" în proporţii deosebit de mari încredinţate în administrarea lui, abuzînd de situaţia sa de serviciu, a deţinut şi a folosit dispoziţiile de plată de casă nr. 377 din 10.08.2007, nr. 370 din 06.08.2007, nr. 330 din 17.07.2007, nr. 281 din 25.06.2007, nr. 234 din 31.05.2007, nr. 218 din 21.05.2007, nr. 205 din 17.05.2007, nr. 196 din 11.05.2007, nr. 192 din 08.05.2007, nr. 185 din 03.05.2007, nr. 115 din 31.03.2007, nr. 100 din 26.03.2007 a SRL „Vusual Grup", pe numele lui Corniţov Oleg Alexandru, precum, că ultimul a primit de la SRL „Vusual Grup" suma de 35.284,90 lei, în care conform raportului de expertiză nr. 1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către Corniţov O.A., ci de o altă persoană, a însuşit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vusual Grup", încredinţate în administrarea lui în sumă de 35.284,90 lei, cauzînd părţii vătămate o pagubă materială în proporţii considerabile.

2.3. Tot el, în perioada anului 2006-2008, acţionînd în scop de profit şi însuşire ilegală a bunurilor SRL „Vusual Grup" în proporţii deosebit de mari încredinţate în administrarea lui, abuzînd de situaţia sa de serviciu, a deţinut şi a folosit dispoziţiile de plată de casă nr. 279 din 25.06.2007, nr. 378 din 11.08.2007 şi nr. 201 din 15.05.2007 a SRL „Vusual Grup", pe numele lui Zingan Olga Eugen, precum, că ultima a primit de la SRL „Vusual Grup" suma de 4310 lei, în care conform raportului de expertiză nr. 1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către Zingan O.E., ci de o altă persoană, a însuşit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vusual Grup", încredinţate în administrarea lui în sumă de 4310 lei, cauzînd părţii vătămate o pagubă materială în proporţii considerabile.

2.4. Tot el, în perioada anului 2006-2008, acţionînd în scop de profit şi însuşire ilegală a bunurilor SRL „Vusual Grup" în proporţii deosebit de mari încredinţate în administrarea lui, abuzînd de situaţia s-a de serviciu, a deţinut şi a folosit dispoziţiile de plată de casă nr. 49 din 06.09.2006, nr. 52 din 08.09.2006, nr. 54 din 10.09.2006, nr. 55 din 12.09.2006, nr. 57 din 16.09.2006, nr. 69 din 25.09.2006, nr. 71 din 27.09.2006, nr. 72 din 28.09.2006, nr. 75 din 30.09.2006, nr. 79 din 01.10.2006, nr. 81 din 02.10.2006, nr. 83 din 03.10.2006, nr. 94 din 01.10.2006, nr. 99 din 20.10.2006, nr. 111 din 10.11.2006, nr. 116 din 20.11.2006 a SRL „Vusual Grup", pe numele lui Cara-Ivan Ivan Dumitru, precum, că ultimul a primit de la SRL „Vusual Grup" suma de 100.879 lei, în care conform raportului de expertiză nr. 1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către Cara-Ivan I.D., ci de o altă persoană, a însuşit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vusual Grup", încredinţate în administrarea lui în sumă de 100.879 lei, cauzînd părţii vătămate o pagubă materială valoarea căreia depăşeşte 5000 u.c.

2.5. Tot el, în perioada anului 2006-2008, acţionînd în scop de profit şi însuşire ilegală a bunurilor SRL „Vusual Grup" în proporţii deosebit de mari încredinţate în administrarea lui, abuzînd de situaţia sa de serviciu, a deţinut şi a folosit dispoziţiile de plată de casă nr. 34 din 01.02.2007, nr. 35 din 02.02. 2007, nr. 43 din 17.02. 2007, nr. 44 din 19.02. 2007, nr. 47 din 20.02. 2007, nr. 50 din 24.02. 2007, nr. 52 din 25.02.2007, nr. 99 din 23.03.2007, nr. 113 din 31.03.2007, nr. 194 din 11.05.2007, nr. 235 din 01.06.2007, nr. 271 din 21.06.2007, nr. 302 din 01.07.2007, nr. 392 din 17.08.2007, nr. 402 din 21.08.2007, nr. 407 din 25.08.2007 a SRL „Vusual Grup", pe numele lui Zacon Oleg Ion, precum, că ultimul a primit de la SRL „Vusual Grup" suma de 37.995,07 lei, în care conform raportului de expertiză nr. 1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către Zacon O.I., ci de o altă persoană, a însuşit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vusual Grup", încredinţate în administrarea lui în sumă de 37.995,07 lei, cauzînd părţii vătămate o pagubă materială în proporţii considerabile.

Acţiunile lui Suhorebrov S.A. au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică, *confecţionarea, deţinerea şi folosirea documentelor oficiale şi ştampilelor false, soldate cu daune în proporţii mari drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice*, şi în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, *delapidarea averii străine,* adică, *însuşirea ilegală a bunurilor altei persoane încredinţate în administrarea vinovatului, săvîrşită în proporţii deosebit de mari.*

3. Sentinţa în cauză a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parţială a acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Suhorebrov S.A. să fie condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. În motivarea apelului procurorul a invocat blîndeţea pedepsei, din motivul reţinerii eronate de către instanţa de fond a circumstanţei *„are loc de trai şi de muncă"*, care nu este prevăzută de art. 76 Cod penal.

3.1. Sentinţa în cauză a fost contestată cu apel şi de către avocatul Ursachi A., în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd aprecierea eronată de către instanţa de fond a

probelor administrate la caz, care nu dovedesc vinovăţia lui Suhorebrov S.A. de cele incriminate, prezentarea de către procuror a documentelor supuse expertizei cu încălcări admise la administrarea lor, efectuarea expertizelor de audit contrar prevederilor legislaţiei în vigoare, neglijarea de către instanţa de fond a documentelor probatorii privind datele controlului fiscal petrecut de către IFS în anul 2009 pentru perioada fiscală 2006-2008, lipsa elementelor infracţiunilor incriminate în acţiunile inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 20 mai 2014 a fost respins apelul apărătorului, ca nefondat, şi admis apelul procurorului, casată sentinţa, în partea stabilirii pedepsei, pronunţată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care lui Suhorebrov S.A. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În rest sentinţa a fost menţinută.

Reieşind din sistema de probe administrată la caz, analizată şi apreciată prin prisma prevederilor art. 101 CPP, instanţa de apel a considerat că vina inculpatului în comiterea infracţiunii imputate lui este dovedită pe deplin, iar acţiunile lui se încadrează în componenţa de infracţiune, prevăzută de art. 361 alin.(2) lit. d) și 191 alin.(5) Cod penal.

În cadrul cercetării judecătoreşti a instanţei de fond și celei de apel urmare a probelor administrate, instanţa de apel a constatat, că inculpatul, exercitând în baza Deciziei nr.1 al fondatorului unic „SRL „Vuzual Grup” din 16 ianuarie 2006, funcţia de director al SRL „Vuzual Grup”, fiind într-o atare situaţie în conformitate cu prevederile art.124 CP, persoana care gestionează o organizaţie comercială a săvârşit confecţionarea, deţinerea folosirea documentelor oficiale şi ştampilelor false, precum şi delapidarea averii străine în proporţii deosebit de mari.

Astfel, instanţa de apel a constatat ca nefondată poziția părții apărării precum că, instanţa de fond nu a ţinut cont de faptul că, pretinsa depistare a ştampilei false a avut loc în anul 2009, iar îndepărtarea inculpatului de la conducerea firmei, cu interzicerea accesului în sediu, la contabilitate şi documente, a avut loc în anul 2008, deoarece atât în cadrul urmăririi penale cât și-n cadrul instanțelor de fond și apel s-a constatat că, el în perioada anului 2006-2008, a acționat în scop de profit şi însuşire ilegală a bunurilor SRL „Vusual Grup” în proporţii deosebit de mari încredinţate în administrarea lui, abuzând de situaţia sa de serviciu, prin crearea obligaţiei financiare fictive a persoanei juridice faţă de el, exprimate în falsificarea contractelor, care sunt documente oficiale, în baza căruia inculpatul s-a obligat să împrumute SRL „Vusual Grup” mijloace băneşti, prin aplicarea pe ele, a impresiunii de ştampilă rotundă a SRL „Vusual Grup" falsă, pe care a deţinut-o şi a folosit-o o perioadă nedeterminată de timp, însuşind ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vusual Grup", încredinţate în administrarea lui, cauzând părţii vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari. Tot el, în perioada anului 2006-2008, acţionînd în scop de profit şi însuşire ilegală a bunurilor SRL „Vusual Grup" în proporţii deosebit de mari încredinţate în administrarea lui, abuzînd de situaţia sa de serviciu, a deţinut şi a folosit dispoziţiile de plată de casă a SRL „Vusual Grup", pe numele lui Momat O., Vrabie R., Zingan O., Ţapeş S., Corniţov

O., Romanenco L., Gaidaiji O., Cara I., Zacon O., precum că ultimii au primit de la SRL „Vusual Grup" suma de bani, care în total constituie proporții deosebit de mari, în care conform raportului de expertiză nr. 1521, 1522, 1523, 1524 din 22.06.2009, semnătura este executată nu de către Momat O., Vrabie R., Zingan O., Ţapeş S., Corniţov O., Romanenco L., Gaidaiji O., Cara I., Zacon O., ci de alte persoane, a însuşit ilegal bunurile persoanei juridice SRL „Vusual Grup", încredinţate în administrarea lui, cauzînd părţii vătămate o pagubă materială în proporţii în proporții deosebit de mari.

În vizinea instanţei de apel este nefondată poziția părții apărării precum că, ștampila supusă expertizei nu a fost ridicată de la inculpat, fiind ridicată de la o altă persoană, iar actul de predare-primire a ştampilei a fost semnat mult mai târziu decât ea a fost în realitate predată, considerând că și prin aceasta nu este demonstrată vina lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece este în contradicție cu raportul de expertiză tehnică nr. 1541 - 1542 din 25.06.2009, prin care s-a stabilit, că pe contractul de împrumut nr. 3 din 02.05.2006, nr. 4 din 01.10.2006, nr. 5 din 13.11.2006, nr. 7 din 02.05.2007, nr. 6 din 06.03.2007, nr. 11 din 31.07.2007, nr. 12 din 31.07.2007, nr. 15 din 18.03.2008 şi pe acordul adiţional nr. 1 din 02.05.2007 la contractul nr. 7 din 02.05.2007, nu este aplicată ştampila SRL „Vusual Grup".

Instanța de apel a conchis că, în expertiză şi în încheierea Auditului concluziile sunt orientate spre realizarea scopurilor lui Momot O., deoarece respectivului nici statut de parte vătămată nu i s-a putut oferi, de a-l face responsabil pe inculpat pentru că nu s-au făcut modificările în Capitalul social al firmei SRL „Vusual Grup", în lipsa temeiurilor legale şi existenţa premizelor în firmă pentru executarea procesului verbal al şedinţei Fondatorilor nr. 3 din 06.02.2006, privându-l, pe de o parte, prin intermediul acestui dosar penal de dreptul de a solicita rambursarea datoriilor firmei SRL „Vusual Grup" faţa de el în sumă de 360.000 lei, sumă ce a fost depusă de inculpat pe contul de decontare în calitate de cotă în Capitalul social, dar care nu a fost utilizată conform destinaţiei, şi pe de altă parte, de a convinge instanţa, că mijloacele băneşti, transferate de fondatorul SRL „Nopţile Albe", Momot O., pe contul de decontare a SRL „Vusual Grup", în valoare de 1.440.000 lei, sub formă de împrumuturi au fost transferate ca cotă în Capitalul social al SRL „Vusual Grup", procurorul primind în mod formal posibilitatea de a-l acuza pe inculpat de nerespectarea Statutului întreprinderii la încheierea contractelor, care depăşeau ¼ din Capitalul social al firmei.

Astfel, instanţa de apel a conchis că, inculpatul în perioada anului 2006-2008, a însușit ilegal bunurile SRL „Vusual Grup”, fiind recunoscut în calitate de reprezentant al părții vătămate și civile SRL „Vusual Grup”, Mărgineanu I.

Potrivit procesului-verbal de prezentare învinuitului și apărătorului a materialelor de urmărire penală din 11.12.2009, inculpatul și avocatul acestuia I. Bosîi au solicitat clasarea dosarului penal în privința acestuia din lipsa de probe, iar prin ordonanța procurorului din 11.12.2009 a fost respinsă cererea apărătorului învinuitului I. Bosîi privind încetarea urmăririi penale în privința lui Suhorebrov Serghei din lipsa de probe. Totodată potrivit aceluiași proces-verbal de prezentare învinuitului și apărătorului a materialelor de urmărire penală n-au fost obiectate anumite acte concrete efectuate în cadrul urmăririi penale, iar argumentul apelantului, părții

apărării precum că, auditul a fost efectuat nu de un specialist cu studii superioare în economie, considerând rezultatele şi concluziile auditului, dubioase sunt nefondate și au fost respinse în acest sens.

La aplicarea felului şi măsurii de pedeapsă inculpatului, instanţa de apel a ţinut cont de circumstanţele reale şi personale:

Astfel, instanţa de fond l-a recunoscut pe inculpat culpabil în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal şi în baza acestui articol, corect a încetat urmărirea penală, deoarece a intervenit termenul de prescripţie de tragere la răspundere penală.

Instanţa de apel a constatat cu certitudine că Suhorebrov S.A., a comis infracţiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, însă instanța de fond neîntemeiat i-a aplicat pedeapsa minimă prevăzută la acest articol sub formă de 8 ani închisoare, bazându-se doar pe faptul că, în privinţa lui au fost stabilite numai circumstanţe atenuante ca: prezenţa în familie a doi minori, locului de trai şi de muncă, caracteristica pozitivă, lipsa antecedentelor penale.

În acest context este de menţionat faptul că cu toate că inculpatul anterior nu a fost judecat, la prima dată a comis două infracţiuni care conform prevederilor art. 16 alin. (3), (5) CP se califică ca mai puţin gravă şi deosebit de gravă pentru comiterea cărora legea penală prevede pedeapsă exclusiv privativă de libertate pe un termen de pînă la 5 şi respectiv pînă la 1 5 ani.

În opinia instanţei de apel, instanţa de fond neîntemeiat a reţinut circumstanţa atenuantă prezenţa locului de trai şi de muncă, deoarece aceste circumstanţe nu sunt prevăzute de art. 76 CP, mai mult ca atît obiectul juridic special îl constituie relaţiile sociale cu privire la dreptul de proprietate, apărate împotriva infracţiunii de sustragere şi faptul, şi inculpatul a folosit locul de muncă la comiterea infracţiunii, considerându-se circumstanță agravantă şi nu atenuantă.

La stabilirea pedepsei instanţa de apel a ţinut cont de gravitatea infracţiunilor săvârşite, care sunt intenţionate și au fost comise în scop de profit, de faptul, că ultimul nu a întors paguba pricinuită în sumă de 1.260.539,25 lei și nu a conştientizat gravitatea faptei comise.

Instanţa de apel a considerat că inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârşite în condiţiile sus-indicate şi consideră că îndreptarea şi reeducarea lui este posibilă, doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, ținând cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială şi să prevină săvîrşirea de noi infracţiuni, or potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsura de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului şi are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea sâvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, ci şi a altor persoane.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de 8 ani închisoare nu corespunde prevederilor legale, or, în lipsa circumstanţelor atenuante, conform prevederilor art. 78 Cod penal, pedeapsa minimă nu poate fi aplicată.

5. Hotărîrile judecătoreşti adoptate pe caz se contestă cu recurs ordinar de către avocatul Bosîi I., în numele inculpatului, care solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării inculpatului, invocînd argumente identice cu cele invocate de partea apărării în apel.

6. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^1) Cod de procedură penală, a depus referinţă privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia, deoarece au fost ignorate prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală şi anume nemotivarea recursului declarat, în sensul art. 427 Cod de procedură penală.

7. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanţa de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanţa de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.

De asemenea, instanţa de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reţinute prin hotărîrile atacate şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispoziţiilor de drept formal şi material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanţa de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din dosar, şi oricăror probe noi prezentate instanţei de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanţa de fond. Instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanţa de apel, este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerinţelor aceluiaşi articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunţat sau trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care prin apel se transmit instanţei de apel sunt: dacă fapta reţinută ori numai imputată s-a săvîrşit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce ţin de următoarele: dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii, dacă infracţiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate şi hotărîrea adoptată să conţină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deşi sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs. Luînd în consideraţie faptul că instanţa de apel a menţinut concluziile instanţei de fond privind aprecierea probelor şi încadrarea acţiunilor inculpatului, Colegiul întru expunerea concluziilor sale va purcede la verificarea deciziei în cumul cu sentinţa adoptată pe caz.

Potrivit sentinţei Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 24 februarie 2014, procesul penal bazat pe învinuirea lui Suhorebrov S.A. în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului prescripţiei tragerii la răspundere penală. Prin aceiaşi sentinţă Suhorebrov S.A. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiuni prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Sentinţa în cauză a fost contestată cu apel de către procuror în partea stabilirii pedepsei, şi de către apărătorul inculpatului din motivul aprecierei eronate a probelor şi ignorarea de către instanţa de fond a încălcărilor admise la administrarea probelor.

Astfel, analizînd conţinutul apelului declarat de către apărătorul inculpatului, Colegiul menţionează că partea apărării nefiind de acord cu concluzia instanţei de fond în apel a adus un şir de argumente, şi anume: aprecierea eronată de către instanţa de fond a probelor administrate la caz, care nu dovedesc vinovăţia lui Suhorebrov S.A. de cele incriminate, prezentarea de către procuror a documentelor supuse expertizei cu încălcări admise la administrarea lor, efectuarea expertizelor de audit contrar prevederilor legislaţiei în vigoare, neglijarea de către instanţa de fond a documentelor probatorii privind datele controlului fiscal petrecut de către IFS în anul 2009 pentru perioada fiscală 2006-2008, lipsa elementelor infracţiunilor incriminate în acţiunile inculpatului.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 20 mai 2014 a fost respins apelul apărătorului şi admis apelul procurorului, casată sentinţa parţial, pronunţată o nouă hotărîre în partea stabilirii pedepsei, şi în rest sentinţa a fost menţinută.

Lecturînd textul acestei decizii, Colegiul constată că o parte din argumente au fost ignorate totalmente, iar în privinţa celorlalte instanţa de apel s-a expus doar cu fraze generale: *"Colegiul penal consideră nefondată poziţia apărării… Nefondată este poziţia apărării… Cu referire la poziţia apelantului, părţii apărării…Colegiul penal de asemenea o consideră nefondată… Instanţa de apel consideră nefondată şi poziţia apelantului, părţii apărării că…"* (f.d.57-59, v.8).

Din prevederile art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, rezultă că instanţa de apel, judecînd apelul, este <u>obligată</u> să se pronunţe asupra <u>tuturor</u> motivelor invocate în apel.

Decizia instanţei de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanţă şi conţinutul dispozitivului sentinţei, fondul apelului şi temeiurile de fapt şi de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum şi motivele adoptării soluţiei date.

Raportînd aceste norme legale la decizia instanţei de apel, instanţa de recurs constată că aceste prevederi totalmente au fost ignorate, şi anume instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor argumentelor invocate în apelul apărătorului inculpatului, expuse în pct. 3.1 din prezenta decizie, iar asupra căror s-a pronunţat instanţa de apel nu le-a supus analizei, stabilind doar la general *„ca nefondată poziţia apărării"*.

Nepronunţîndu-se asupra motivelor invocate în apel, instanţa de apel s-a redus la fraze generale, fără a stabili temeiurile de fapt şi de drept care au dus la respingerea apelului declarat de către partea apărării.

În acest context, Colegiul specifică faptul că obligaţia de motivare a hotărîrilor judecătoreşti face parte din setul de garanţii stabilit pentru existenţa unui proces echitabil. Conform jurisprudenţei CEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenţiei, o hotărîre motivată demonstrează că părţile au fost auzite în cadrul procesului penal, avînd posibilitatea ca această hotărîre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac şi oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen c. Finlandei (2003), Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007), Albina c. Romîniei (2005), Boldea c. Romîniei (2007).

Astfel, Colegiul conhide că în cazul supus judecării, obligaţia de motivare a hotărîrilor judecătoreşti de către instanţa de apel a fost neglijată, ca urmare fiind dificilă verificarea acestei hotărîri judecătoreşti în cadrul căii de atac recurs ordinar.

În această situaţie, Colegiul atestă şi temeinicia invocării de către partea apărării în cererea de recurs ordinar a aceloraşi argumente care au fost invocate şi în cererea de apel, luînd în consideraţie ignorarea lor de către instanţa de apel.

De asemenea, analizînd conţinutul deciziei în cumul cu cel al sentinţei, Colegiul observă şi faptul că, instanţa de apel în decizia sa a copiat conţinutul sentinţei instanţei de fond. Astfel, textul deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 20 mai 2014, este identic cu cel al sentinţei Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 24 februarie 2014. Aici, Colegiul remarcă că, deşi jurisprudenţa CEDO admite însuşirea concluziilor instanţelor ierarhic inferioare de către instanţele ierarhic superioare, însă numai în cazul cînd constatările date sunt fundamentate în fapt şi în drept, amplu prezentate în hotărîrea atacată, constatîndu-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile şi libertăţile constituţionale ale participanţilor la proces şi probele puse la baza hotărîrilor nu conţin erori procesuale ce ar putea influenţa autenticitatea concluziilor, fapt neincident la cazul supus judecării.

În continuare, în dezvăluirea concluziei sale, Colegiul va purcede la analiza constatărilor instanţei de apel descrise în conţinutul deciziei.

7.1. Unul din argumentele invocate de către partea apărării cît în cererea de apel, atît şi în cererea de recurs este *„aprecierea eronată de către instanţa de fond a probelor administrate la caz, care nu dovedesc vinovăţia lui Suhorebrov S.A. de cele incriminate”*.

La acest capitol instanţa de apel a statuat că: *“Astfel, vina lui Suhorebrov Serghei în comiterea infracţiunii incriminate lui este demonstrată pe deplin de următoarele probe, care resping argumentele apelantului, avocatului A. Ursachi după cum urmează:”* (f.d. 25, v.8). În continuare se redau declaraţiile martorilor Momat O., Tilijenco I., Didoruc V., Vrabie R., Zingan O.,Ţapeş S., Corniţov O., Romanenco L., Gaidaiji O., Cara I., Zacon O., Mihalciuc S., specialistului Miron G., expertului Sajin P., iar la finele descrierii fiecărei declaraţii se menţionează una şi aceiaşi concluzie: *“Astfel, Colegiul penal consideră că aceste declaraţii combat argumentele apelantului, apărătorului A. Ursachi, inclusiv și a inculpatului Suhorebrov Serghei, precum că dânsul n-a săvârşit infracţiunile imputate lui. Colegiul penal conchide că declarațiile martorului corespund adevărului, deoarece sunt consecutive cu declarațiile martorilor Momat Oleg, Tilijenco Iurie, Didoruc Vladimir, Vrabie Ruslan, Zingan Olga, Ţapeş Svetlana, Corniţov Oleg, Romanenco Liudmila, Gaidaiji Olga, Cara Ivan, Zacon Oleg, Mihalciuc Serghei şi se confirmă de întreaga sistemă de probe şi*

documente pe care o vom analiza-o mai departe: probe, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele, şi care dovedesc pe deplin vina lui Suhorebrov Serghei în comiterea infracțiunilor imputate și care combat argumentele indicate de dânsul și avocatul său în apelul înaintat".

La demersul apărării în instanţa de apel au fost audiaţi martorii Maliovna L., Cudreavţeva L. şi Melnicenco S. Ca urmare instanţa de apel în decizia sa după redarea declaraţiilor martorului Cudreavţeva L., statuează că: "*Colegiul penal apreciază critic declarațiile martorului Cudreavţeva Larisa precum că, inculpatul Suhorebrov Serghei n-a confecţionat, deţinut și folosit documente oficiale şi ştampile false, precum şi n-a însuşit ilegal bunurile SRL „Vusual Grup" în proporţii deosebit de mari încredinţate în administrarea lui și consideră că sunt date de martorului Cudreavţeva Larisa în scopul exonerării lui Suhorebrov Serghei de la răspunderea penală cu care sunt cunoscuți fiind foști colegi de școală, declarații care sunt în contradicție cu declarațiile martorilor Momat Oleg, Tilijenco Iurie, Didoruc Vladimir, Vrabie Ruslan, Zingan Olga, Ţapeş Svetlana, Corniţov Oleg, Romanenco Liudmila, Gaidaiji Olga, Cara Ivan, Zacon Oleg, Mihalciuc Serghei și celelalte probe anexate la materialele cauzei, probe care sunt pertinente, concludente, utile și coroborează între ele și demonstrează cu certitudine vina lui Suhorebrov Serghei în comiterea infracțiunilor imputate lui, prevăzute de art. art. 191 alin.(5), 361 alin.(2), lit. d) Cod Penal".*

Iar după redarea declaraţiilor martorului Maliovna L. şi specialistului Melnicenco S., instanţa de apel conchide că: "*Colegiul penal consideră că, declarațiile martorilor Melnicenco Svetlana și Maliovna Ludmila, nicidecum nu-l dezvinovățesc pe Suhorebrov Serghei de comiterea infracțiunilor imputate deoarece sunt în contradicție cu declarațiile martorilor Momat Oleg, Tilijenco Iurie, Didoruc Vladimir, Vrabie Ruslan, Zingan Olga, Ţapeş Svetlana, Corniţov Oleg, Romanenco Liudmila, Gaidaiji Olga, Cara Ivan, Zacon Oleg, Mihalciuc Serghei și celelalte probe anexate la materialele cauzei, probe care sunt pertinente, concludente, utile și coroborează între ele și demonstrează cu certitudine vina lui Suhorebrov Serghei în comiterea infracțiunilor imputate lui, prevăzute de art. art. 191 alin.(5), 361 alin.(2), lit. d) Cod Penal".*

Apoi cu referire la declaraţiile inculpatului, instanţa de apel în decizie concluzionează că: *"Fiind audiat în şedinţa de judecată a instanței de fond inculpatul nu a recunoscut vina în săvârşirea faptei incriminate, declaraţii apreciate de către instanţa de apel ca necorespunzătoare adevărului, date de către inculpat în scopul de a se sustrage de la răspunderea penală şi care se combat de întreaga sistemă de probe".*

În acest context Colegiul, menționînd prevederile art. 100 alin. (4) şi art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală şi invocînd doctrina juridică naţională, remarcă faptul că, verificarea probelor este o activitate a instanţei privind constatarea veridicităţii probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conţine proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de provenienţă a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeelor probatorii prevăzute de cod şi se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cît şi mijloacele de probă din care au fost obţinute. Probele se verifică atât prin efectuarea acţiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât şi printr-o analiză logică a conţinutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanţele judecătoreşti, cât şi de părţile din proces, se concretizează pe soluţia ce va fi dată în urma acestei activităţi. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet şi obiectiv.

Termenul "convingere intimă" exprimă atitudinea imparţială, independentă, fără prejudecăţi faţă de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanţe. La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicaţii referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe. Aceasta determină una din regulile esenţiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Legea stabileşte că probele admisibile sunt apreciate după pertinenţa, concludenta şi utilitatea acestora. De menţionat că proba trebuie apreciată şi după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanţă cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Raportînd cele indicate la decizia supusă analizei, Colegiul penal lărgit constată că un cumul de probe şi anume declaraţiile martorilor Momat O., Tilijenco I., Didoruc V., Vrabie R., Zingan O.,Ţapeş S., Corniţov O., Romanenco L., Gaidaiji O., Cara I., Zacon O., Mihalciuc S., specialistului Miron G., expertului Sajin P., au fost doar redate de către instanţa de apel în decizia sa, cu menţionarea unei fraze la general precum că *"aceste declaraţii combat argumentele apelantului, apărătorului A. Ursachi, inclusiv și a inculpatului Suhorebrov Serghei, precum că dânsul n-a săvârşit infracţiunile imputate lui"*. În privinţa altui cumul de probe: declaraţiile martorilor Maliovna L., Cudreavţeva L. şi specialistului Melnicenco S., instanţa de apel în decizia sa, după redarea acestora la fel a conchis doar la general că *"declaraţiile acestora nu-l dezvinovățesc pe Suhorebrov Serghei de comiterea infracțiunilor imputate"*, iar în privinţa declaraţiilor inculpatului doar s-a menţionat *"ca necorespunzătoare adevărului"*.

Colegiul evidenţiază că, instanţa de apel urma să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor şi în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanţa de apel a redat un cumul de probe în decizia sa, fără a le verifica şi aprecia în baza proprii şi juste evaluări, fără a le supune unei analize desfăşurate şi minuţioase, fără a se expune asupra admisibilităţii sau inadmisibilităţii lor cu argumentarea clară a concluziilor sale în decizia adoptată, ca urmare doar a constatat prioritar că unele probe confirmă vinovăţia inculpatului, iar altele nu.

Mai mult ca atît, deşi instanţa de apel constată că unele probe *"sunt în contradicție"*, iar altele *„sunt consecutive şi se confirmă de întreaga sistemă de probe şi documente pe care o vom analiza-o mai departe…"*, însă în continuare în decizie nu este indicat nici în ce constă

contradicţia sau consecutivitatea acestor probe, nici analiza acestora propusă de însăşi instanţă.

În opinia instanţei de recurs totalitatea acestor lacune a dus la neelucidarea faptelor importante pentru soluţionarea justă şi promptă a cauzei date, ca urmare instanţa de apel nu a pătruns în esenţa problemei de fapt, ce a dus la constatarea prematură a instanţei de apel: *"Reieşind din sistema de probe administrată la caz, analizată şi apreciată prin prisma prevederilor art. 101 CPP, instanţa de apel a considerat că vina inculpatului în comiterea infracţiunii imputate lui este dovedită pe deplin...".*

7.2. Alt motiv invocat de către partea apărării cît în cererea de apel, atît şi în cererea de recurs este *„prezentarea de către procuror a documentelor supuse expertizei cu încălcări admise la administrarea lor".*

Conform pct. 22 al Hotărîrii Guvernului privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operaţiunilor de casă în economia naţională a Republicii Moldova nr. 764 din 25 noiembrie 1992: *„În registrul de casă a întreprinderii se ţine evidenţa tuturor încasărilor şi eliberărilor de numerar".*

Potrivit pct. 23 al aceleiaşi Hotărîri: *„Fiecare întreprindere ţine un singur registru de casă, care trebuie numerotat, şnuruit şi sigilat cu ceară roşie sau de parchet. La aplicarea pe registru a sigiliului cu ceară de parchet se foloseşte clei de bază de sticlă lichidă, hîrtie de tipul foiţei de ţigări, vopsea de ştampilă. Hîrtia cu imprimarea ştampilei se unge la ambele capete cu clei, după sigilarea registrului se mai aplică un strat de clei. Numărul de foi din registrul de casă se adevereşte prin semnăturile conducătorului şi a contabilului-şef ai întreprinderii respective sau ai organului ierarhic superior. Înscrierea în registrul de casă se face în 2 exemplare prin foaia indigo cu pix sau cerneală. Exemplarul doi trebuie să fie detaşabil şi serveşte casierului pentru dări de seamă contabile. Primul exemplar rămîne în registrul de casă. Ambele exemplare se numerotează cu acelaşi numări…".*

Iar conform pct. 24 al aceleiaşi Hotărîri: *„Înscrierile în registru de casă se fac de către casier imediat după primirea sau eliberarea banilor pe fiecare dispoziţie sau alt document de substituire…".*

Raportînd normele legale menţionate la dispoziţiile de plată anexate la materialele cauzei (v.2), ce au statut de probe puse la baza sentinţei şi deciziei de condamnare a inculpatului, Colegiul remarcă faptul ignorării de către instanţa de apel a analizei faptului dacă dispoziţiile în cauză, la momentul găsirii, ridicării şi cercetării acestora întruneau cerinţele legale obligatorii menţionate mai sus. Astfel, neglijîndu-se de către instanţa de apel faptul întrunirii sau nu de aceste probe a condiţiilor legale obligatorii la administrarea probelor, stipulate în art. 93, 94, 95, 100 Cod de procedură penală. Şi ca urmare, nu s-a verificat dacă dispoziţiile de plată în cauză pot avea sau nu statut de documente primare contabile, luînd în consideraţie că ele sunt puse la baza concluziei raportului de expertiză nr. 2184 din 21.11.2013.

Mai mult ca atît, în concluziile raportului de expertiză menţionat (f.d.41, v.4), se conchide că: *„Documentele anexate la materialele dosarului (v.2 f. 120-271),* ***şi anume Ordinele de încasare şi Dispoziţiilor de plată*** *nu corespund prevederilor Normelor pentru efectuarea operaţiunilor de casă în economia naţională a Republicii Moldova aprobate prin Hotărîrii Guvernului nr.764 din 25.11.1992, inclusiv:*

- *nu au fost întocmite la momentul primirii sau eliberării numerarului din casierie;*
- *nu sunt înregistrate în registrul de evidenţă a dispoziţiilor de încasare şi plată";*
- *pe dispoziţiile de plată lipseşte semnătura conducătorului;*
- *nu toate dispoziţiile de plată şi ordinele de încasare sunt semnate de contabilul-şef şi de casier;*
- *pe dispoziţiile de plată lipseşte semnătura persoanei care a primit banii;*
- *nu sunt indicate numărul documentului în baza căruia au fost eliberaţi banii şi data eliberării acestuia;*
- *dispoziţiile de încasare sunt anexate la dosar cu chitanţa nesemnată de contabil-şef şi casier şi neconfirmată prin ştampila casierului care conform prevederilor normelor urma să fie eliberată persoanei care a depus banii drept confirmare a primirii numerarului şi care se păstrează la persoana care a depus numerarul;*
- *pe dispoziţiile de încasare nr.30 din 26.05.06 şi nr.10 din 31.07.07, lipseşte semnătura persoanei care a depus banii.",* fapt de asemenea ignorat de către instanţa de apel.

7.3. Următorul aspect de ilegalitate invocat de către partea apărării este *„efectuarea expertizelor de audit contrar prevederilor legislației în vigoare".*

În acest sens Colegiul reţine declaraţiile specialistului Miron Galina (f.d. 208-verso, v.1), care au fost puse la baza sentinţei şi deciziei: *„Eu, Miron Galina activez în compania AUDIT si Consalting "AUDIT -PROF" SRL în calitate de director. Am studii superioare în domeniul economie şi deţin licenţa Seria A MMII nr.029714 din 18.09.08 şi certificatul de calificare a auditorului Seria AG nr.000044, prin care mi se conferă calitatea de auditor general. In domeniul economic activez din 1995. În virtutea atribuţiilor de serviciu am efectuat controlul tematic de verificare a contractelor cu împrumut de la persoanele fizice şi utilizarea mijloacelor băneşti la firma "VUSUAL-GRUP" SRL c.f. 1006600002023 cu acordul Conducătorului întreprinderii d-lui Telijenco Iurii…".*

La materialele cauzei sunt anexate acte confirmative în acest sens: certificatul nr. 253 (f.d.210, v.1), certificatul de auditor nr. 006 (f.d.211, v.1), certificate AG nr. 000262 (f.d.212, v.1) şi diploma KB nr. 574885 de absolvire a studiilor superioare la Institutul Plolitehnic din Chişinău, specialitatea "Tehnologia conservării" (f.d.213, v.1).

Astfel, Colegiul evidenţiază iarăşi circumstanţa neglijată şi neverificată de către instanţele de judecată, precum că deşi specialistul Miron Galina a declarat că are *„studii superioare în domeniul economie şi deţin licenţa Seria A MMII nr.029714 din 18.09.08",* însă în acest sens a fost anexată doar diploma KB nr. 574885 de absolvire a studiilor superioare în specialitatea "Tehnologia conservării". Acest fapt a fost ignorat de către instanţele de judecată în condiţiile în care auditul efectuat de ea (f.d.36-37, 48-59 v.1), a stat la baza pornirii acestei cauze penale şi la baza majorităţii expertizelor efectuate pe acest caz.

7.4. O altă critică, la fel formulată de partea apărării şi în apel şi în recurs este *"neglijarea de către instanţa de fond a documentelor probatorii privind datele controlului fiscal petrecut de către IFS în anul 2009 pentru perioada fiscală 2006-2008".*

În decizie în privinţa criticii date, instanţa de apel a conchis: *„Cu referire la poziția părții apărării precum că, datele controlului fiscal petrecut de IFS în anul 2009, pentru perioada fiscală 2007-2008, unde nici una din pretinsele încălcări de legislaţie fiscală imputate*

inculpatului sau cu atît mai mult urme de neajunsuri de ordin să conducă la o eventuală concluzie de irosire a mijloacelor băneşti nu au fost depistate, instanţa de apel de asemenea le-a considerat nefondate, deoarece este contrară raportului de expertiză contabilă nr. 1886 din 07.08.2009, prin care s-a stabilit, că inculpatul a prejudiciat SRL „Vusual Grup".

Analizînd decizia instanţei de apel, Colegiul constată că adoptînd soluţia sa instanţa a cercetat un cumul de probe materiale (f.d.46-49, v.8), însă printre acestea nu se evidenţiază raportul Oficiului Fiscal Rîşcani al IFS mun. Chişinău nr. 01-63/5201 din 11.12.2009 (f.d.105-120, v.1), cu privire la furnizarea informaţiei din baza de date a Serviciului Fiscal la situaţia din 09.12.2009, prin care s-a efectuat controlul fiscal al verniturilor obţinute pentru anii 2006-2008, deşi l-a considerat *„nefondat, deoarece este contrară raportului de expertiză contabilă nr. 1886 din 07.08.2009"*, nefiind efectuată analiza acestei constatări.

Astfel, Colegiul atestă iarăşi precum instanţa de apel selectiv a grupat probele pe caz, unele fiind redate în decizie, unele fiind integral ignorate, neanalizate, neapreciate, ca urmare nefiind elucidate faptele importante pentru soluţionarea justă şi promptă a cauzei date.

7.5. Următorul argument invocat de partea apărării este *„lipsa elementelor infracţiunilor incriminate în acţiunile inculpatului".*

La acest capitol, Colegiul observă că instanţa de apel în decizia sa doar redă noţiunile: laturii obiective şi subiective a componenţei de infracţiune prevăzute de art. 191 Cod penal, fără a face o analiză în acest sens, cu raportarea noţiunilor date la cazul supus judecării. Ca urmare instanţa nu a indicat care anume acţiuni ale inculpatului întruneşte latura obiectivă a infracţiunilor imputate, prin ce se exprimă latura subiectivă a a acestor infracţiuni, dacă există sau nu raportul de cauzalitate între acţiunile inculpatului şi prejudiciul cauzat, şi în fine dacă sunt sau nu întrunite elementle constitutive ale infracțiunii de *confecţionarea, deţinerea şi folosirea documentelor oficiale şi ştampilelor false, soldate cu daune în proporţii mari drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice* şi de *delapidare a averii străine,* în formă calificată în sarcina inculpatului. Astfel, fiind neglijate solicitările apărării în acest sens şi de către instanţa de fond şi de către instanţa de apel, nefiind efectuată o oarecare analiză a încadrării juridice a faptelor comise de către inculpat.

Rezumînd cele antemenţionate, Colegiul constată că, instanţa de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate şi încadrarea juridică corectă a acţiunilor lui Suhorebrov S.A., fapt ce a dus la emiterea unei decizii superficiale, în care nu au fost analizate elementele esenţiale şi obligatorii pentru soluţionarea cazului supus judecării.

Astfel, Colegiul constată că și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală: *„instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărîrea instanţei de apel nu cuprinde motivile pe care se întemeiază soluţia"*, ceea ce duce la casarea deciziei instanţei de apel.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi reparate de către instanţa de recurs în prezenta procedură, deoarece instanţa de recurs

nu este abilitată cu atribuţii de a judeca cauza pe fond, substituind instanţa care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei Curtea de Apel Chişinău urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare şi limitele acesteia, să se pronunţe la modul cuvenit şi în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice şi să aprecieze profund probele administrate şi examinate în instanţă în strictă conformitate cu cerinţele legii, să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilităţii sau inadmisibilităţii fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluţionarea justă şi promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, prezenţa sau lipsa în acţiunile lui Suhorebrov S.A. a infracţiunilor incriminate, să-şi argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ţinînd cont de motivele casării deciziei atacate şi de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunţe o hotărîre legală şi întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul, Bosîi Ion, în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 20 mai 2014, în cauza penală în privinţa lui **Suhorebrov Serghei Anatoli,** cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunţată integral la 13 ianuarie 2015.

Preşedinte Nicolae Gordilă

Judecători Iurie Diaconu

Ion Guzun

Galina stratulat

Iurie Bejenaru